

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austriacka. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Dania. — Rosya. — Montenegro. — Grecya. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że przeniesiony na własną prośbę do Stanisławowa adwokat Dr. Leon Bersohn rozpoczął dnia 22. grudnia 1860 w Stanisławowie funkcyę adwokata.

Lwów, 6go lutego 1861.

Gmina Cieszacin, w obwodzie przemyskim, obowiązała się na założenie parafialnej szkoły w Cieszacinie do następujących ofiar:

Na utrzymanie nauczyciela przeznacza nadmieniona gmina rocznie sto pięć złotych w. a. Oprócz tego obowiązuje się po miesiącu październik 1861 własnym kosztem wystawić na gminnym gruncie budynek szkolny, który będzie się składać z izby szkolnej z pomieszkaniem i kuchnią dla nauczyciela; następnie posprawić potrzebne porządki szkolne i utrzymywać w dobrym stanie, nakoniec zakupywać i przystawiać na opał szkoły trzy sęgi twardego drzewa, zafatwiać posługę przy szkole, a dla przywożenia nauczyciela religii do szkoły, dostawiać co tygodnia dwa razy podwoje.

Udowodniona temi ofiarami troskliwość o rozszerzenie nauki między wiejskim ludem podejść c. k. galicyjskie namiestnictwo z należytym uznaniem do wiadomości powszechnej.

Sprawy krajowe.

(Mianowanie.)

Wiedeń, 5. lutego. Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 26. stycznia r. b. posiadającego tytuł i rangę radcy dworu dyrektora policji w Pradze Antoniego barona de Payman mianować rzeczywistym radcą dworu z odpowiednim powiększeniem pensyi, i nadać mu posadę dyrektora policji w Krakowie.

Wykaz stanu

austriackiego banku narodowego na dniu 31. stycznia 1861.

Stan czynny.

	zł.	c.	zł.	c.
Moneta brzęcząca i sztaby	89,462.329	94		
Wexle na miejsca zagraniczne	5,703.953	80.5		
Splacone raty towarzystwa kolei południowej lombardo-weneckiej i centralnowłoskiej	34,000.000	—		
Eskomptowane efekta, przypadłe między 5 i 92 dniami a to:				
Esk. w Wiedniu	34,428.657	zł. 36 c.		
detto w Pradze 4,080.977zł.	48c.			
detto w Bernie 2,495.622zł.	25c.			
detto w Peszcie 3,437.586zł.	37c.			
detto w Tryeście 5,574.967zł.	50c.			
detto we Lwowie 790.940zł.	91c.			
detto w Gradcu 991.481zł.	81c.			
detto w Linzu 465.387zł.	65c.			
detto w Ołomuńcu 663.624zł.	3c.			
detto w Opawie 489.395zł.	82c.			
detto w Kronsztad. 884.108zł.	31c.			
detto w Klagenfure. 424.440zł.	45c.			
detto w Krakowie 374.646zł.	25c.			
detto w Lublanie 497.640zł.	17c.			
detto w Finmie 577.524zł.	95c.			
detto w Debreczyn. 342.483zł.	22c.			
detto w Temesw. 347.763zł.	55c.			
detto w Reichenberg. 599.877zł.	40c.			
detto w Insbruku 68.090zł. — c.	23,106.558	12	55,525.215	48
Zaliczki na depouowane według statutów efekta splacalne najdalej w 90 dniach	56,897.665	—		
detto w filialnych zakładach pożyczkowych	4,363.000	—		
			61,260.665	—

Fundowany dług państwa na splacenie pieniędzy papierowych w. w., a mianowicie:

a) po 4% uprocentowany	22,257.597zł.	77c.	zł.	c.
b) nieuprocentowany	22,583.008zł.	97c.	44,840.606	74
Dobra skarbowe, służące bankowi narodowemu za hipotekę	92,684.743	56		
Zabezpieczone raty kupna za sprzedane już dobra skarbowe	1,399.034	47.5		
Zaliczki na zadysponowaną najwyższem rozporządzeniem z d. 29. kwietnia 1859 pożyczkę 5%	99,000.000	—		
Zaliczki w srebrze na mocy najwyższych postanowień z 19go kwietnia i 26go maja 1859 na 3,000.000 funt. szterl. zaciągniętej w Londynie pożyczki z roku 1859	20,000.000	—		
Zawarowane statutami pożyczki oddziału hypot. kredytowego	55,687.366	67.5		
Obligacye indemnizacyjne	22,959.820	13		
Wzięte z byłego funduszu amortyzacyjnego na własność banku obligacye indemnizacyjne	33,349.234	46		
Efekta funduszu rezerwowego w cenie kupna	10,972.243	71		
Efekta funduszu pensyi w cenie kupna	1,356.728	38		
Gmachy w Wiedniu, Peszcie i Tryeście, tudzież cały Fundus instructus	4,316.794	13		
Saldi bieżących rachunków	14,592.746	27		
Suma	647,101.482	75.5		

Stan bierny.

Fundusz banku	109,384.590	—		
Fundusz rezerwowy	10,972.243	—		
Obieg banknotów, a mianowicie w banknotach wal. austr.	479,255.552	zł. — c.		
Obieg w bankn. m. k. à 20 zł.	3,752.940	à 105 zł.	3,940.587	zł. — c. 483,196.139
Należytość c. k. administracyi finansów	787.897	82.5		
Listy zastawne w obiegu	41,807.735	—		
Fundusz pensyi	1,232.726	45		
Suma	647,101.482	75.5		

Anglia.

(Nowiny dworu. — Doniesienia z Syrii.)

Londyn, 2. lutego. Książę i księżna Joinville, tudzież księżniczki Francaise d'Orleans oddali przedwczoraj wizytę królewskiej familii w Windsorze. Wczoraj byli Ich król. Wysokoście i inni goście w Windsorze z pożegnaniem u dworu.

— Ostatnich dni gościli książę i księżna Aumale u barona Majera Rothszylda w Mentmore, gdzie liczne zgromadziło się towarzystwo. — Court Journal donosi, że zapewne przed Wielkanocą wyjedzie dwór na jakiś czas do Osborne. — Na poniedziałek dnia 4. lutego zapowiedziane jest posiedzenie tajnej rady w pałacu Buckingham.

— Morning Post podaje za rzecz pewną, że europejskie mocarstwa nie zawra nowego traktatu względem przedłużenia francuskiej okupacyi w Syrii, że zatem wojska francuskie na wiosnę opuszczą Syryę. Turcya sama, a nie francuska armia ekspedycyjna uśmierzyła i ukarała powstanie Druzów, sama też będzie w stanie utrzymać w Syrii pokój. Wreszcie wzywa Francye nie popierać zamiarów Rosyi.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Depesza z Chin.)

Paryż, 4. lutego. Cesarz utworzył dziś sesyę ciała prawodawczego następującą przemową:

Mości panowie senatorowie! Mości panowie deputowani! Mowa zagajna kazdej sesyi zestawia w krótkości przeszłe dzieła i projekta przyszłości. Do dnia dzisiejszego nie tworzył ten akt ograniczony naturą swoją między moim rządem i wielkimi korporacyami państwa stosunku dość ścisłego, ażeby mogły go wzmacniać swoją pomocą, lub oświecać swęją radą.

Postanowilem, ażeby co roku przedkładać Wam jeneralne sprawozdanie (exposé général) co do sytuacji państwa, i żeby w biórach Waszych składano najważniejsze depesze dyplomatyczne. Również będziecie odgad objawiać w adresie zdania Wasze o za-

szłych wypadkach nie jak niegdyś prosta parafraza mowy tronowej, lecz z całą swobodą i otwartością myśli.

To ulepszenie w tajemniczy kraj nierównie więcej we własne jego sprawy, dozwoli mu poznać lepiej rząd i tych, którzy zasiadają w izbie, a mimo całej ważności swojej nie zmieni w niczem ducha konstytucyi.

Dawniej — wiadomo Wam panowie — było prawo głosowania (*souffrage*) ograniczone. Prawda, że izba deputowanych miała większe prerogatywy, ale znaczna liczba urzędników publicznych, którzy stanowili część izby, nadawała rządowi pośredni wpływ na jej uchwały.

Izba parów wotowała także ustawy, ale rząd mógł każdej chwili usunąć jej większość prawem dodania nowych członków; nakoniec rozważano ustawy nie zawsze podług rzeczywistej ich wartości, lecz ze względu na wpływ, jaki wyrzucić mogło ich przyjęcie lub odrzucenie na utrzymanie lub upadek gabinetu.

Dla braku szczerości w obradach nie mógł się ustalić tok rządu i prace izb nie wiele przynosiły pożytku.

Dzisiaj wszystkie ustawy przygotowuje z troskliwością i głęboką rozważą radą, złożoną z światłych mężów, którzy objawiają opinię swoją o wszystkich potrzebnych rozporządzeniach.

Senat, strażnik zasadniczej ustawy i zachowawca jej władza (*pouvoir conservateur*), który używa swego prawa inicjatywy tylko w ważnych wypadkach, rozpoznaje ustawy tylko co do ich ducha konstytucyjnego; jednakże jako prawdziwy trybunał kasacyjny polityki składa się z takiej liczby mężów, której niepodobna już przekroczyć.

Ciało prawodawcze nie wchodzi wprawdzie we wszystkie szczegóły administracyi, ale mianowane jest bezpośrednio powszechnym głosowaniem, i nie ma w gronie swoim żadnego urzędnika publicznego.

Rozpoznaje ustawy z najzupełniejszą swobodą. Jeśli zostaną odrzucone, jest to ostrzeżenie (*avertissement*), które rząd bierze na uwagę; jednakże to odrzucenie nie osłabia władzy, nie wstrzymuje toku spraw i nie obowiązuje władzy przyjmować mężów do rady, którzy nie posiadają jego zaufania.

Te są najgłówniejsze różnice między konstytucją teraźniejszą a tą, która poprzedziła rewolucję lutową.

Rozważcie, moi panowie, w ciągu wotowania adresu, wszystkie te szczegóły, w miarę ich ważności, ażebyście mogli na przyszłość poświęcić się całkiem sprawom kraju, bo jeśli sprawy te potrzebują głębokiego i sumiennego rozpoznania, to również i wasze życzenia są niecierpliwie i wymagają spieszego załatwienia.

Rozpoczynając nowy peryod życia konstytucyjnego ograniczę się na tem, by przypomnąć panom sumarycznie, co zaszło wewnątrz i zewnątrz dążą wszelkie rozporządzenia ku temu, by powiększyć produkcję agronomiczną, przemysłową i handlową.

Podrożenie wszelkich artykułów jest nieodzownym skutkiem wzrastającej pomyślności; wszelako powinniśmy starać się przynajmniej o to, ażeby ile możności zniżyć cenę najpotrzebniejszych do życia artykułów.

W tym zamiarze zniżyliśmy cła od surowych płodów, zawarli traktat handlowy z Anglią i postanowili zawrzeć podobne traktaty z innymi państwami sąsiednimi, a oraz ułatwiać wszędzie drogi komunikacyi i środki transportu. Pragnąc przywieść do skutku te narodowo-ekonomiczne reformy byliśmy zmuszeni rzec się 90 milionów rocznego dochodu, a przecież będzie Wam przedłożony budżet utrzymany w równowadze, i niepotrzebowaliśmy uciekać się do nowych podatków lub do kredytu publicznego, jak to zapowiadałem panom w zeszłym roku.

Zmiany zaprowadzone w administracyi Algieryi oddały najwyższy zarząd samej ludności. Świetne zasługi marszałka postawionego na czele kolonii, są pewną rękojmią porządku i pomyślności.

Na zewnątrz starałem się udowodnić w stosunkach moich z obcymi mocarstwami, że Francya pragnęła szczerze pokoju, że niezrzekając się prawnego wpływu niechciała mieszać się nigdzie, gdzie nie były zagrożone jej widoki, a nakoniec, że jeśli okazywała sympatye swoją wszystkiemu, co wielkie i szlachetne, nie wahała się potępiać wszystko, co naruszało prawa ludów i sprawiedliwość.

Wypadki, które trudno było przewidzieć, poplątały we Włoszech jeszcze bardziej i tak już zawikłane stosunki.

Mój rząd, zgodnie ze swymi sprzymierzeńcami, sądził, że najlepszym środkiem do zażegnania większego niebezpieczeństwa będzie przyjęcie zasady nieinterwencyi, które każdemu krajowi zostawia własną wolę, lokalizuje kwestye i niedozwala im wyradzać się w zatargi europejskie.

Wiem ja: ten system ma tę niedogodność, że zdaje się upoważniać namiętne wykroczenia, a opinie excentryczne wołałyby, jedne, ażeby Francya wspierała wszelkie rewolucye, a drugie, ażeby stanęła na czele powszechnej reakcyi.

Ja jednakże nie dam się sprowadzić z mej drogi żadnemu z tych przeciwnych popędów.

Dość jest dla wielkości kraju utrzymać prawo swoje tam, gdzie jest niezaprzeczone, bronić swego honoru, gdzieby był naruszony, i udzielać pomocy swojej, gdzieby jej wzywano w obronie słusznej sprawy.

Tak (*c'est ainsi que*) utrzymaliśmy nasze prawo przyjmując odstąpienie Sabaudyi i Nissy, i prowincye te są dziś nierozdzielnie połączone z Francją.

Tak, by się zemścić za honor nasz na ostatecznym krańcu orientu, powiewał nasz sztandar spólnie z angielskim zwycięsko na murach Pekinu, i krzyż, godło cywilizacyi chrześcijańskiej, świecił znova w stolicy Chin na świątyniach naszej religii, które przeszło od wieku były zamknięte.

Tak w imieniu ludzkości, na mocy konwencyi europejskiej, poszły wojska nasze do Syryi, by ochraniać chrześcian od ślepego fanatyzmu.

W Rzymie uważałem za rzecz konieczną powiększyć załogę, ponieważ bezpieczeństwo Ojca S. zdawało się być zagrożone.

Do Gaety wysłałem flotę moją w chwili, gdy się zdawało, że musi posłużyć za ostatnie schronienie Królowi neapolitańskiemu. Zostawała tam cztery miesiące, gdy ją odwołałem, luboć godnem jest sympatyi nieszczęście Króla, znoszone w tak szlachetny sposób. Ale obecność naszych okrętów zmuszała nas odstępować z każdym dniem więcej od systemu, który wyznawałem jawnie, i dawało powód do mylnych domysłów. Albowiem — wiadomo wam moi panowie — w polityce niełatwo się wierzy w zupełnie bezinteresowne postępowanie.

Taki jest w krótkości obraz stosunków.

Niechaj przeto znikną obawy a ustali się zaufanie. Dlaczegoż nie miałyby rozwijać się pomyślnie sprawy handlowe i przemysłowe?

Statecznem jest postanowieniem mojem nie mieszać się w żadne zatargi, gdzieby sprawa Francyi nie opierała się na prawie i słuszności. Czegoż tedy mamy się obawiać?

Możesz jednolity nierozdzielny naród, który liczy 40 milionów dusz, lękać się, by go wciągnięto do walki, której zamiaru nie pochwała, lub żeby go wyzowano jakąkolwiek groźbą?

Pierwszą cnotą ludu jest ufać samemu sobie i nie dać się zastraszyć urojonej wrzawą.

Wyglądajmy zatem przyszłości spokojnie i z pełną ufnością w naszych siłach i szczerych zamiarach, i zajmujmy się bez przesadnych przedzeń rozwijaniem zarodków pomyślności, które Opatrzność złożyła w naszym ręku.

Paryż, 2. lutego. Po ukończeniu prac budowniczych, ma Cesarz, jak mówię na wiosnę, zająć rezydencyę w Elysée Napoleon. Wtedy będzie można także rozpocząć oddawna projektowaną naprawę i rozprzestrzenienie Tuileryów. — Z początkiem marca będzie otworzony obóz pod Chalons; zajmie go 60.000 wojska pod dowództwem marszałka Mac Mahon.

— Ostatnie depesze generała Montauban donoszą, że odejście francuskich wojsk z Szanghaju może być dla europejskich mieszkańców w tem mieście niebezpieczne, gdyż powstańcy obsadzili sąsiednie okolice.

— Dnia 4. lutego wraca wiceadmiral Le Barbier de Tinan do Tulonu. Kilka dni temu był dla niego wielki obiad u ministra marynarki, a na wczorajszej audyencyi dał mu Cesarz nowe instrukcye. Eskadra pod jego dowództwem urządzona na stopę wojenną, odpłynie na morze dnia 1. marca, jednak nie wiadomo dokąd. — W przyszłą niedzielę wraca do Paryża pan Quelen, adjutant cesarski, który w nadzwyczajnej misyi był w Rzymie. Jego misya miała być bezskuteczna. — Przybył tu austriacki pułkownik Moenhofen, wioząc order Maryi Teresy, które Cesarz Austrii nadał Królowi Franciszkowi II. i jego braciom. — Przyjechał tu także adjutant księcia czarnogórskiego, miał go jak mówią przyjmować książę Napoleon.

Belgia.

(Paszporta. — Finansowe rozporządzenia. — Wiadomości bieżące.)

Bruxela, 31. stycznia. *Monitor* potwierdza wiadomość, że zniesiono rewizyę paszportów na granicy belgijskiej, ale do pobytu w kraju jest paszport i nadal potrzebny, zaprowadzono jednak ułatwienia w tym względzie co do Holandyi, prowincyi nadreńskich i francuskich departamentów granicznych. Belgijska wiza jest potrzebna jedynie w tych krajach, gdzie jej żądają od belgijskich poddanych.

— Według *Köln. Ztg.* nieprzychylnie przyjęły wydziały izb żądanie kredytu w sumie 15 1/2 miliona na uzbrojenie twierdz, a piąta sekcya zupełnie je odrzuciła.

— Centralny wydział obradujący nad wnioskiem pana Dumortier, ażeby nadać francuskiemu złotu kurs prawny, oświadczył jednomyślnie, że należałoby zaradzić teraźniejszemu położeniu, jednak nie podał żadnego w tej mierze sposobu. Słychać, że minister skarbu poda wniosek, przyjmować złoto jako wypłatę w kasach państwa podług kursu, który ma być najmniej dwakroć do roku oznaczony. — Publiczność niechętnie przyjęła nową monetę zdawkową z niklu, a to iż stempel jest niezgrabny, a kruszec brzydki na oko.

Włochy.

(Obłożenie Gaety. — Proklamacya Króla Franciszka.)

Neapol. *Patrie* przynosi wiadomość z Gaety po dzień 31. stycznia. Na radzie wojennej w obozie sardyńskim d. 30. stycznia, były zdania podzielone: jedni radzili otoczyć twierdzę od lądu i morza i tym sposobem zmusić w pewnym czasie do poddania, zaś drudzy dalej prowadzić prace oblężnicze i przemocą wziąć miasto.

Dla niepewności zażądano decyzji z Turynu; sądzą, że rząd sardyński będzie za blokadą. W Turynie spodziewano się, że do 18. lutego, dnia otwarcia parlamentu, będzie Gaeta w ręku Piemontanów, i że przy tej sposobności będzie Wiktor Emanuel obwołany Królem Italii, ale iż wybory do parlamentu wypadły pomyślnie nie przywiązują wielkiej wagi do zdobycia Gaety.

— Proklamacja Króla Franciszka II. do mieszkańców w Abruzzach.

Mieszkańcy Abruzzów!

Gdy cudzoziemiec groził zburzyć podwaliny naszej ojczyzny, gdy nie wahał się zniweczyć pomyślność naszej pięknej krainy, i uczynić nas swymi niewolnikami, dalszcie mi chwalebne wierności waszej dowody. Dzięki waszej szlachetnej wytrwałości spólny nasz nieprzyjaciel upadł na duchu, i powstrzymaliście w biegu wrzący prąd rewolucyi, której torowały drogę oszczerstwo, potwarz i zdrada wszelkiego rodzaju.

Nie zapomniałem o tem.

Dzielnymi mieszkańcy Abruzzów nie przestawajcie być tem, czem byliście zawsze. Niech wierność, miłość rodzinnej ziemi, pamięć na przyszłość dzieci waszych podalają wam znowu broń w ręce. Ani na chwilę nie dajmy się ułudzić podszeptom chytrego stronictwa, które chciałoby wydrzeć nam wszystko.

Nie poddamy się jemu; lecz odzyskamy na powrót wolność naszych praw, obyczajów i religii.

Zyczenia moje na każdym miejscu są zawsze z wami. Niech błogostawie będzie czynom waszym.

Franciszek.

Niemce.

(Konferencye niemieckich jurystów.)

Uchwałą stanowej deputacyi na konferencyi niemieckich jurystów z 17. listopada z. r. uznano za rzecz pożądaną, „ażby ze strony rządów dwóch wielkich państw niemieckich jak najspieszniej zrobiono inicjatywę do jednostajnego postępowania w procesach cywilnych i karnych.“ Gdy tę uchwałę zakomunikował prezydent deputacyi dr. Bornemann pruskiemu ministrowi sprawiedliwości, a członek deputacyi austriackiej nadprokurator państwa dr. Keller z Wiednia, austriackiemu ministrowi, nadeszły teraz z obu stron odpowiedzi. Minister Bernuth oświadcza w swem piśmie do dr. Bornemann z 31. z. m., że życzenie deputacyi zgadza się z jego własnym najżywszem życzeniem i że nie zaniedba nic, co się tylko może przyczynić do urzeczywistnienia tego wielkiego narodowego zamiaru. C. k. rząd kazał przez dr. Keller oświadczyć, „iż bardzo rad jest zrobić z pruskim rządem inicjatywę w nadmienionem ustawodawstwie.“

Dania.

(Finanse królestwa.)

Kopenhaga, 29go stycznia. Jakie są finansowe stosunki kraju, pisze *Bertigs.-Z.*, że w tym względzie kraj jest przygotowany na nadzwyczajne wypadki. Dnia 1. stycznia było w kasie 4½ miliona, fundusz Oeresud wynosił 15 milionów, fundusz rezerwowowy królestwa 4¼ miliona, inne gotówki, z wyjątkiem 5 milionów na zapłacenie 5 procentowej pożyczki angielskiej. 2¾ milionów talarów.

Rosya.

(Znosza rządów w Bucharyi.)

Petersburg, 29. stycznia. Z Bucharyi nadeszła tu ważna wiadomość: *Oe. A.* donosi za rzecz pewną, że emir Bucharyi, Narrurla-Beadur, umarł otruty. Zbrodni tej dopuściła się za pomocą pewnego lekarza własna emira, żona, chcąc rządy kraju podać w ręce emira z swego pokolenia. Trucizna była słaba, emir pozostał w podejrzeniu zone, i że się wreszcie przyznała, została stracona. Pięć dni przed zgonem zdał Narrurla-Beadur po 35letnim panowaniu rządy na najstarszego syna swojego. Bucharowie byli przychylni rządowi zmarłego, a Chiwaerowie i Kokańcy bali go się. Z Rosyą starał się zawsze być w zgodzie, i opiekował się jej handlem. Opowiadają naprzykład, że zeszłej jesieni komisant rosyjskiego kupca z Orenburga chciał przywłaszczyć sobie powierzone pieniądze i podczas pobytu swojego w Bucharyi przeszedł na islamizm. Beadur uznał wprawdzie słuszność zmiany wiary, ale przywłaszczone majątek do 15.000 rubli przytrzymał, i zwrócić kazał właścicielowi.

Niewiadomo dokładnie, jakie jest usposobienie nowego emira, jednak zdaje się, że równie jak ojciec będzie z Rosyą w zgodzie. Objawszy rządy, natychmiast wyprawił kuryera na granicę rosyjską, wzywając pojedyncze karawany handlowe, które wybierały się z Orenburga do Bucharyi, ażeby się połączyły w jedną, i tym sposobem mogły silniejsze stawić czoło Turkomanom; równocześnie przyrzekł dawać wojskową eskortę w swoich państwach. Wreszcie i to przemawia za nowym emirem, że podczas gdy dawniej za każdą zmianą panującego w środkowo-azyjskich państwach bywał krwi rozlew, teraz w Bucharyi odbyło się wszystko spokojnie, i stracono jedynie czterech czy pięciu starych dworaków.

Montenegro.

(Zajścia z Turkami.)

Pozor pod d. 28. stycznia przynosi z nad granicy czarnogórskiej, bliższe wyjaśnienia dawniejszego zajścia Turków z Czarno-

górcami, i opowiada w ten sposób: Dnia 10. stycznia wdarła się znaczna liczba Turków do dobowego lasu podewsią Martinici, i zaczęła wyrębywać drzewo. Oweczarze z Martinici przedstawiali im w przyjazny sposób, ażeby zaniechali tego i oddalili się; ale Turcy w odpowiedź na to dali ognia i zład wywiązała się walka. Ale gdy mieszkańcy z Martinici przybyli oweczarzom w pomoc, musieli Turcy odparci pomimo przeważającej swej liczby ustąpić do Spuza. Nie wiadomo, jaką ponieśli stratę, zaś Czarnogórców poległo czterech. Martinici jest to ta sama wieś, której mieszkańcy w r. 1853 tak dzielnie stawili się i wreszcie odparli korpus armii Osmana Baszy ze Skodry. Zdaniem korespondenta jest nadzieja, że rząd czarnogórski starać się będzie raz na zawsze położyć koniec podobnym zajściom.

Grecya.

Ateny, 26. stycznia. Wtorego dnia wyborów aresztowano kilku redaktorów i studentów za zakłócenie spokoju.

Turcya.

(Mianowania. — Wyroki sądowe.)

Konstantynopol, 26. stycznia. Omer Basza, gubernator Belgradu, jest mianowany wezyrem i gubernatorem Bosnii, Kurszyd Efendi gubernatorem Belgradu, a Marco Renieri zawierzony został greckim posłem na tutejszym dworze. — Trybunał w Bejrucie skazał Kurszyda Baszę, Fahiza Baszę i trzech wyższych oficerów tureckich na dożywotnie więzienie w twierdzy.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 6. lutego. *Monitor* donosi, że na wczorajszym posiedzeniu ciała prawodawczego Baroche przedłożył sprawozdanie o stosunkach państwa, i co najważniejsze dyplomatyczne akta z roku 1860.

Londyn, 5. lutego. Dziś przy otwarciu parlamentu mówiła Królowa: Stosunki z mocarstwami zagranicznymi są zawsze przyjazne, pomyślne. Spodziewam się, że umiarkowanie mocarstw europejskich przeskodzi zakłóceniu pokoju. Wiele ważne wypadki zaszły we Włoszech; sądząc, że potrzeba dozwolić Włochom, ażeby sami uregulowali własne sprawy, nie uważałam za rzecz słuszną podejmować czynną interwencyę w tej sprawie. Odnosne papiery będą panom przedłożone. Stanęła umowa, by użyczyć Sułtanowi chwilowej pomocy wojskowej dla przywrócenia porządku w Syrii. Tej pomocy udzielił korpus wojsk francuskich, które wyprawione zostały do Syrii jako reprezentanci mocarstw. Sułtan sam wystąpił również znaczną siłą zbrojną pod dowództwem zręcznego oficera do Syrii. Spodziewam się, że spokój w Syrii będzie wkrótce przywrócony i zamiar konwencyi osiągnięty. Działania armii sprzymierzonych w Chinach uwieńczył pomyślny skutek. W ciągu wszystkich tych wypraw i układów działali francuscy i angielscy komendanci i posłowie w jak najlepszym porozumieniu. Stosunki Włoch polepszyły się. Groźne zatargi zaszły w zjednoczonych Stanach Ameryki północnej. Niepodobna mi spoglądać bez sympatyj na wypadki, które wywierają wpływ na pomyślność ludu tak ściśle połączzonego z moimi poddanymi. Radabym, ażeby te spory zakończyły się pomyślnie. — W końcu zapowiada mowa Królowy kilka projektów do ustaw, ale nie porusza wcale kwestyi reformy.

Londyn, 6. lutego. Na dzisiejszem wieczornem posiedzeniu obu izb debatowano nad adresem na mowę tronową.

W izbie niższej odrzucono 129 głosami przeciw 26 poprawkę Whita: Izba ubolewa, że w mowie tronowej nie ma wzmianki o reformie. Lord John Russell odpowiedział na zapytanie d'Israelego, że ma nadzieję, że pokój nie będzie naruszony. Anglia oświadczyła w Turynie, że nie pochwała uderzenia na Wenecyę.

W izbie wyższej zapytuje lord Derby czy stosunki Francyi z Anglią są pomyślne, gdyż mowa Cesarza jest wyzywająca. Lord Grauville odpowiada na to, że stosunki zewnętrzne a mianowicie z Francją są całkiem przyjazne. Adres przyjęto.

Neapol, 2. lutego (na Paryż). Cała załoga odeszła do Gaety; milicya objęła strażę w Neapolu. Formują się nowe korpusy cudzoziemskich ochotników.

Washington, 23. stycznia. Komendant wojsk we Florydzie oznajmił prezydentowi Buchanan, że nie będzie atakować fortu Pickens. Państwa południowe unikają wszelkiej kolizyi w nadziei, że stanie przyjazna ugoda. Georgia wystąpiła z unii.

Wiadomości handlowe.

Miejsce targu tygodniowego	Dzień targu	Cena przeciętna za 1 mecz n. a.							
		psza- nicy	żyta	jęcz- mienia	owsa	ziem- niaków			
		zl. c.	zl. c.	zl. c.	zl. c.	zl. c.			
Andrychów . . .	23. stycznia 1860	5	50	2	66	1	66	1	66
Rozwadów . . .	23. " "	5	53	3	66	2	33	1	66
Wadowice . . .	24. " "	6	27	5	3	75	1	83	1
Jasło	25. " "	5	95	3	37	2	50	1	50

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. lutego

Hotel rosyjski: PP. Łodyński Stan., z Konotop. - Tret'er Mieczysław, z Dzwiniacza.

Hotel europejski: Paszkudzki Ign., z Horodłowic.

Hotel angielski: Cikowski Ant., z Złotnik. - Raciborski Ed., z Czortowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. lutego.

PP. Dybiecki Zygm., do Cychawic. - Gurkowski Marcin, do Wychodowa. - Hr. Komorowski Adam, do Konotop. - Korosteński Marcin, do Bieliny wielkiej. - Niezabitowski Włod, do Uberca. - Hr. Komorowski Fr., do Łuczyc. - Szeliński Kal., do Nowosiódek. - Hr. Krasiecki Alex., do Dubiecka. - Grocholski Kaz., do Krakowa. - Cywiński Jędrzej, do Płotycz. - Jung Jan, ks. nas. konsul, do Rosyji. - Gontaid Hen., c. k. podpułk., Br. Schloissnig Teodor, c. k. pułkownik, i Zembery Michał, c. k. rotnistrz, do Gródka. - Dr. Bamberg Wiktor, c. k. major, do Hruszowa. - Gamisch, c. k. porucznik, do Żółtkwi. - Eminowicz Jan, c. k. rotn., do Zuszyc. - Subolewski Stan., do Draganówki. - Zieliński Lud., do Lubyey. - Hr. Hamnicki Wład., do Korpuca.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie. Dnia 6. lutego 1861.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepleta według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

W nocy deszcz 0...6.

Kurs giełdy wiedeńskiej. Dnia 4. lutego.

Table with 3 columns: Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł., pien., towar.

Table with 3 columns: Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł., pien., towar.

Table with 3 columns: Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł., pien., towar.

Table with 3 columns: Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł., pien., towar.

T R A T E.

Dziś na scenie polskiej na dochód pani Hubertowej: „Zgon Zygmunta III.,” tragedia w 5 aktach Majeranowskiego.

K U R S I W O W S K I.

Dnia 7. lutego

Table with 5 columns: wal. austr., gotówka, towarem, zł., c.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 7. lutego.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 76 60. Metaliki po 5% za 100 zł. 64.15; po 4 1/2% za 100 zł. -; po 4% za 100 zł. -.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. -.

Wexlowy. Srebro za 100 zł. połudn. niemieck. waluty -.

Kurs złota. Dukaty ces. węgierskie 6 95, dukaty ces. pełnej wagi -.

KRONIKA.

Ośmnasta lista skladek z wykupna karł uwalnających od powieszowania Nowego roku 1861: Złożyli W. W. M. B. Kosel 2zł., Jakób Breier 20c., Simon Mahla 1zł., Schulem Neuwid 1zł., Abraham Dawid Banhard 50c., Karl Riemann 40c., N. N. 1zł., Fuo Mahl 50c., Leon Popiel 1zł., J. H. Birbaum 1zł., Wiktoria Kasper 50c., Merdel Tomisch 1zł., Czeszes Rachel 1zł., Mendel Weinreb 1zł., Rapphal Rosenleg 50c., Margules Sara 25c., Dawid Schmelke Margules 15c., Feige Margules 25c., Hane Mieses 50c., Jechel Weissberg 50c., Peschy Pilpil 35c., Adolf Ebrehus 50c., Jakób Streng 1zł., Dawid Mass 50c., Heine Leb 15c., Thuma 1zł., N. N. 50c., Perl Kuperstein 30c., M. Weintraub 30c., Eitel Giltzelt 50c., Isser Hermann 50c., Jakób Spiegel 50c., Kopel Sokal 30c., Jakób Unter 50c., E. Waldlesny 2zł., J. Guttman 50c., Feder Abraham 1zł., Rubin Schopp 50c., Michael Diamond 50c., J. M. Diamond 50c., Józef Spenadel 50c., Korkes Chaie 50c., Rettel Nuchim 1zł., Jerte Kac 50c., Osias H. Flusker 1zł., Krach Itte 6c., N. N. 50c., Fische Hirsch 15c., Wolf Ezopp 50c., Leib Ulrich 50c., Aron Philipp 50c., Mayer Wask 1zł., Schul m Tautis 1zł., Hersch Bardach 90c., Laib Tarbinea 25c., Karl Kisielka 1zł.; razem 35zł. 81c. Do tego z list poprzednich 1201zł. 91 1/2c.; suma 1237zł. 72 1/2c.

(Liczbę rozbitych okrętów w zeszłym roku) podaje wykaz Lloyda angielskiego na 1311; zaczem przypada prawie 5 okrętów na dzień. W miesiącu grudniu rozbiło się 186 okrętów. (Najjaśniejsze światło.) Profesor Bunsen dowodzi, że najjaśniejsze sztuczne światło ze znanych dotąd daje drut z Magnesium, spalony na płomieniu z wycyz njej lampy spirytusowej; blask jego jest tylko 525 razy słabszy niż słońca, a siła jego foto-chemiczna tylko 36 razy mniejsza. Przy pomocy tego światła mogą fotografowie pracować o każdej godzinie w nocy jak w dzień. Drucik tak cienki, że można go nawinąć na motowidło, dostarczy tyle światła, co 74 świec stearynowych, których idzie 5 na funt. Nie potrzeba do tego baterji galwanicznej, tylko prostego przyrządu, za pomocą którego odwija się drut z motowidła i utrzymuje ciągle na płomieniu lampy spirytusowej. Koszt jednak ją dość znaczny, i niezmierny się, dopokąd nie będzie wynaleziony sposób tanszego wyrabiania Magnesium, gdyż cena jednego gramu tego drutu (15 1/2 granu) wynosi 9 szterlingów; ale fotografom, którzy potrzebują światła zwykle tylko na parę sekund, niezrobiłoby to wielkiej różnicy.